29.2.1

13a (משנה א) → 14b (דדמי ליה)

. ואָם הָאַכֹּל יָאַכֶּל מִבְּשֶׁר זֶבֶח שָׁלָמִיו בַּיּוֹם הַשִּׁלִישִׁי לֹא יֶרְצֶה הַמְּקָרִיב אֹתוֹ לֹא יֶחְשֶׁב לוֹ פְּגוּל יְהַיֶּה וְהַנְּפְשׁ הָאַכֶּל יִבְּיִם הָשְׁלִישִׁי לֹא יֶרְצֶה הַמְּקָרִיב אֹתוֹ לֹא יֶחְשֶׁב לוֹ פְּגוּל יְהַיֶּה וְהַנְּפְשׁ הַאַבּיר זְבִּח הַשְּׁא:ייִקרא זְ,יִים

- I משנה משנה: dispute ר' יוסי/חכמים re: role of הקטרת לבונה as a focal point of פיגול
 - a agreed: if he intended to eat שיריים or burn קומץ the next day − כרת → פיגול
 - i *note*: need to mention that "מימ agrees so that we don't infer (from סיפא) that he holds אין מפגלין בחצי מתיר
 - b but if: he intended to burn לבונה the next day
 - i פסול *ד' יוסי*
 - ii פיגול *חכמים*
 - 1 Argument: no different than זרה"ד. (i.e. זרה"ל with intent to burn אימורים after the time)
 - 2 Response: the blood and אימורים are all from one animal; the לבונה comes from a separate source
- II Analyzing ר"י, s opinion
 - a מתיר s reason is that a מתיר cannot be מתיר another מתיר; same applies to 2 בזיכי לבונה
 - i Justification: סד"א that in re: קמ"ל (בזיכים, reason is that it is a different substance than סד"א (untrue in re: קמ"ל –
 - ii Challenge: משנה eing a different substance לבונה being a different substance
 - 1 Defense: אינה מן המנחה means the sequence isn't set can bring לבונה or first
- iii קומץ ולבונה agree that אין מתיר מפגל את unless they were set in one ללי (as in אין מהולי) which "unites" them iii 'ties " נואי "s ruling if a זר collects the פסול לבונה
 - a הולכה it is akin to הולכה
 - i Proof: our משנה counts מתן בכלי isn't similar to, הקטרה and (זרה"ד::) הקטרה); but קבלת הדם isn't similar to
 - 1 Reason: קבלת הדם happens of its own (the blood flows in); unlike מתן בכלי
 - 2 Rather: since it is necessary for the process, we equate them
 - (a) Similarly: since ליקוט לבונה is necessary for the process, we count it as הולכה
- ii Rejection: קדוש בכלי is similar to קבלת הדם regardless of בידים; both are קדוש בכלי, therefore equivalent
- IV משנה בו: dispute פיגול: re:מינול of 1 of 2 attached focal points of eating
 - a If: he slaughtered both כבשי עצרת intending to eat 1 of שתי הלחם the next day
 - b Or: burned both בזיכי לבונה intending to eat 1 of the סדרים of לחם הפנים the next day
 - i איינסי. the one he intended to be eaten late is פיגול, the other כרת (כרת הא פיגול)
 - ii חכמים both are כרת → פיגול
- V Analysis of "7's opinion:
 - a מפגל would say that if he was מפגל regarding one body part, the rest is כשר (e.g. R/L)
 - i שנמאה just as טומאה (afterwards, when separated), the טומאה of one limb doesn't affect the other
 - ii ממנו v. 1 ממנו but not the other part
 - iii Challenge (שתי הלחם do there is no כזית unless he intends a סיגול of both of them
 - 1 Note: this can't be מחשבת פיגול, as they would allow for פיגול even if only one was the object of מחשבת פיגול
 - 2 Must be: ר' יוסי and he regards the two as "one unit" → certainly he'll consider limbs to be one
 - 3 Answer: author is ישתי הלחם who rules that in case of ישתי הלחם:
 - (a) If : he slaughters 1 to eat 1/2 סוית from one לחם from the slaughters the other to eat 1/2 from the other valid
 - (i) Implication: if he declared 1 כזית from both would be פיגול
 - (ii) Must be: according to ר' יוסי, don't need both); but then we are back to "square one"
 - (b) Answer: follows בשתיהן; don't read "בשתיהן" (both loaves); rather "בשניהן" (flashpoint must be שחיטת ב כבשים
 - (i) But: focal point may be just one loaf; this is taught contra מפגלים בחצי מתיר ר"מ
 - (ii) Challenge: why use verbiage of לעולם
 - 1. If: it is representing ר' יוסי and is requiring both בשתיהן
 - a. Then: we understand לעולם –opposed ממגלים בח"מ) and רבנן (must focus on both loaves)
 - 2. But if: it is representing רבנן, only requiring בשניהן (contra מ"ר)
 - a. Then: "לעולם" seems unnecessary
 - iv *Challenge*: רבי quoted פיגול (re: מינול in same locus as focal point) if he was בעזרה and did שחיטה (of mush intent to spill שיריים the next day פיגול
 - 1 Yet: what are שיריים being מפגל? Can't be דם per דבחים ד:ג
 - (a) $\mathit{Must}\ \mathit{be}$: בשר so even ביגול invalidates בשר; certainly מיגול about R "infects" L
 - v Challenge: our משנה יוסי admits that ק"ו is a focal point of שיגוים must be for ד"ו השנה that $(R \to L)$
 - 1 Conclusion: ר"ה is rejected

- b שתי הלחם relates to שתי הלחם as one unit and as separate units
 - i support: the תורה made each dependent on the other (\rightarrow 1); yet instructed they be processed separately (\rightarrow 2)
 - ii therefore: if he "mixes" them, they are treated as one; if not, treated independently
 - iii follow-up questions (מאפה תנור of the types of מאפה תנור of that ror מאפה תנור, מאפה תנור of that ror מאפה תנור מחלים. או maintain?
 - 1 Answer: report from " κ the dispute is maintained in both of those cases

VI Backdoor to רבי/רבנן:

- a Ruling re: זרה"ד if he had intent for אם מרועם and אם at דיה"ד they are merged to generate פיגול
 - i Some: limit to שחיטה, which are מתירין, but not קבלה והולכה, but not
 - ii Others: reason that if שחיטה וזריקה, which are at polar ends of the process, can merge, "", that קבלה והולכה merge
- challenge: אני taught that each of the 4 עבודות stands alone and can't be merged
 - i resolution (לרי: 'לרי 's rule follows רבי (above) who permits loaves if he did שחיטה on each שליטה with intent to eat לי of one loaf סלית סלימנו
 - 1 challenge (בנש 1: מביי) and ½ eating (בני 1: מביי only allowed where there is ½) מתיר and ½ eating (עוביי of one loaf)
 - (a) but: where there is a full מתיר (e.g. שחיטה) would he validate?
 - 2 Block (בנת בר רב חנא): if מתיר holds that full פיגול is אכילה 1 2, he should extend פסול (as מתיר): if מתיר מתיר אכילה 1 2 מתיר אכילה 1 3 מתיר אכילה שכילה אכילה 1 4 אכילה אכילה אכילה מתיר אכילה שכילה אכילה 1 5 מתיר אכילה 1 5 מתיר אכילה שכילה אכילה אכילה
 - (a) Support: יוסי extends such a מיגול (e.g. in our לבונה re: לבונה, which he holds is not פסול, yet פסול
 - (ש) רבנן (ahead בנן: ahead במול (ביה (ahead מפגל), contra מפגל מפגל מפגל שיל מפגל (ביה σ רבנן חסר חסר (ביה פסול)
 - 3 Defense (אביי): in those cases, there is a similar case that may happen (e.g. קומץ לבונה should be invalidated as a precaution against קומץ דמנחה alone should be פטול as a precaution against קומץ דמנחה)
 - (a) But: here, there is no other $\frac{1}{2}$ מתיר + $\frac{1}{2}$ at that we would need to be גוזר
 - 4 Note: support that רבנן employ this reasoning to invalidate, as they add (in ב:ה that they assent to ה"ז in case of without לבונה which is obvious
 - (a) Rather: the reason it is stated is to explain why they are פיגול בקומץ (alone) as a גזרה (alone) as a גזרה